

VAN DEMOCRATIE NAAR DICTATUUR

- **VERZORGINGSSTAAT** (democratie)
- **PARTICIPATIESAMENLEVING** (tussenfase)
- **REPRESSIEVE SAMENLEVING** (dictatuur)

In een democratie is daadwerkelijk sprake van naleving mensenrechten door de staat. In de participatiesamenleving bestaan mensenrechten alleen nog op papier, en worden de mensenrechten door de staat ingezet als politiek instrument. In een repressieve samenleving bestaan geen mensenrechten en heerst zichtbaar alleen nog de dictatuur.

VAN SOCIALE INTEGRATIE IN DE BIJSTAND NAAR REPRESSIE

De maatregelenverordening “Participatiewet” in de bijstand zal steeds met stapjes worden opgerekt tot er geen onderscheid meer is tussen maatschappelijk nuttige tegenprestatie en de taakstraf.

foto: reclassering Nederland

Mensen die thans een taakstraf uitvoeren, zijn herkenbaar aan een fel oranje hesje met daarop de tekst 'werkt voor de samenleving'. (In Nederland worden jaarlijks ongeveer 30.000 taakstraffen opgelegd).

DE OPKOMST VAN DE STRAFSTAAT

De verzorgingsstaat die was gebaseerd op de bescherming van de zwakkeren verandert in een darwiniaanse “strafstaat”. Deze strafstaat controleert en beheerst de sociaal zwakkeren door middel van stigmatisering en criminalisering. Een proces wat Wacquant betitelt als “het straffen van de armen”, (2006) ISBN 978 90 6445 4028, EPO uitgeverij. Wacquant spreekt van wegwerpcategorieën: werklozen, bedelaars, daklozen, verslaafden, immigranten zonder papieren, enzovoort. Zo wordt een gestigmatiseerde bevolkingsgroep onder dwang gehouden. De sociale bijstand werkt steeds meer als een sociale gevangenis i.p.v. een “vangnet” die de zwakkeren moet beschermen. Het UWV de werkpleinen worden gebruikt als een maatschappelijke stofzuiger om het (maatschappelijk)-afval “de armen” op te ruimen. Extreme negatieve labelling t.o.v. mensen met een uitkering door de werkpleinen in Nederland in het algemeen. In de cijfers is te zien dat er meer mensen zelfmoord plegen met een werkloosheidsuitkering, maar bij mensen in de bijstand en arbeidsongeschikten gebeurt dit nog vaker. Mensen die arbeidsongeschikt zijn of van een uitkering moeten rondkomen, plegen vijf tot acht keer vaker zelfmoord dan mensen met een baan, (bron: *spitsnieuws.nl* 4 december 2013). "Uit het Zwartboek UWV blijkt dat er bij de bejegening, werkwijze, communicatie, bereidheid om mensen te helpen en bij de bereikbaarheid van het UWV wel wat kanttekeningen zijn te plaatsen. En dat is zacht uitgedrukt. De gevolgen zijn enorm. Goedwillende burgers zijn tot op het bot getergd, boos, wanhopig, moordzuchtig of juist suïcidaal door hun ervaringen met het UWV. Het Zwartboek UWV van de Stentor is dinsdagmiddag 27 mei 2014 aangeboden aan de voorzitter Brigitte van der Burg (VVD) van de Vaste Kamercommissie van Sociale zaken en Werkgelegenheid. In een darwiniaanse maatschappij waar alleen consumptie en winstbejag telt, is het risico op economische euthanasie enorm. De sterke vergrijzing van de bevolking en een economische recessie zouden deze tendens nog kunnen versterken.

IFUD of Human Rights
2014